

Lovforslag nr. L 221. Fremsat den 15. marts 2000 af Birthe Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Inge Refshauge (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om lægemidler

§ 1

I lov om lægemidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 656 af 28. juli 1995, som senest ændret ved lov nr. 1043 af 23. december 1998, foretages følgende ændring:

1. I § 27 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt., »bortset fra de af Lægemiddelstyrelsen godkendte hånd-

købspræparater til brug ved rygeophør, understøttelse af alkoholabstinens og appetitnedsættende midler.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at der må gøres en indsats for at højne folkesundheden i Danmark. Undersøgelser peger i retning af, at rygning, alkohol, fedtholdig kost og for lidt motion er hovedårsagerne til, at middelevetiden i Danmark er stagneret og nu er den laveste i EU-landene. Herudover lægger sygdomme, som har baggrund i rygning, alkohol og fedtholdig kost, beslag på væsentlige ressourcer i sundhedssektoren.

Det er nødvendigt med en indsats for at ændre befolkningens forbrug af og holdning til rygning, alkohol, fedtholdig kost og motion i kampen for en bedre folkesundhed. Et ændret forbrug vil givetvis også have en positiv afsmittende virkning på hospitalsomkostningerne på længere sigt.

Regeringens folkesundhedsprogram 1999-2008, Sundhedsministeriet, maj 1999, tager mange gode initiativer på folkesundhedsområdet. Det er forslagsstillerne opfattelse, at et supplement til regeringens folkesundhedsprogram kunne være et element om at fremme udbredelsen af allerede eksisterende og godkendte håndkøbspræparater til rygeophør, understøttelse af alkoholabstinens og appetitnedsættelse. Det er forslagsstillerne opfattelse, at lægemidler er en del af løsningen.

Udbredelse af kendskabet til et produkt sker bedst gennem reklame og allerbedst ved reklame gennem fjernsynet. Af etiske årsager har der hidtil været et forbud mod reklame for lægemidler i fjernsynet, hvilket forslagsstillerne finder rigtigt, når man taler om lægemidler generelt. Det tjener normalt ikke noget fornuftigt formål at fremme brugen af lægemidler.

Det hører med til diskussionen, at der i tv-reklamer sendt til Danmark fra stationer i udlandet allerede i dag kan ses reklamer for håndkøbspræparater. I Danmark må der alene reklameres for godkendte håndkøbspræparater gennem aviser, tidsskrifter osv., men ikke gennem fjernsynet.

Af de tre typer af lægemidler reklameres der for nærværende kun for lægemidler til brug i forbindelse med rygeafvænnning, da det er de lægemidler, der fin-

des godkendt til håndkøb. Mest kendt på markedet er Nicorette fra Phamacia & Upjohn og Nicotinell fra Novartis Healthcare. Lægemidler til brug ved understøttelse af alkoholabstinens, Antabus fra Dumex-Alpha og Revia fra Du Pont, og appetitnedsættelse, Dobesin fra Abigo Medical, Regenon fra Temmler Pharma, Letigen fra Nycomed Danmark, Ponderal og Isomeride fra Les Laboratories Servier samt Xenical fra Roche, er alle receptpligtige, og der må derfor ikke reklameres for disse lægemidler. Til ingen af ovenstående lægemidler gives der sygesikringstilskud, bortset fra Antabus (mod alkoholisme). Læger kan dog på vegne af deres patienter søge om enkelttilskud til de andre præparater.

Men i folkesundhedens tjeneste er det forslagsstillerne opfattelse, at lægemidler, som har en dokumenteret effekt til rygeafvænnning, og som er godkendt af Lægemiddelstyrelsen, skal der kunne reklameres for i fjernsynet. Og på sigt også gerne for lægemidler, der har en dokumenteret effekt til alkoholafvænnning og appetitnedsættelse.

Der findes ganske vist i lægemiddelovens § 27 a, stk. 2, en bestemmelse om, at Lægemiddelstyrelsen kan fastsætte regler om, at det i særlige tilfælde er tilladt at reklamere for lægemidler i fjernsynet. Det følger dog af bemærkningerne til § 27 a, stk. 2, at Lægemiddelstyrelsens adgang til at tillade reklame for lægemidler i fjernsynet kun forudsættes anvendt i specielle situationer, f.eks. hvis det ud fra sundhedsmæssige betragtninger skønnes nødvendigt af hensyn til befolkningen som helhed eller til enkelte befolkningsgrupper via reklame at informere om bestemte lægemidler (lovforslag nr. L 108 fra folketingsåret 1992-93, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, sp. 3819). Bestemmelsen er formentlig tiltænkt en situation, hvor en sygdom eller epidemi af stor farlighed søges bekæmpet med et receptpligtigt lægemiddel, og at kendskabet til dette lægemiddel er en klar forudsætning for en succesfuld bekæmpelse af sygdommen. Lægemiddelstyrelsen har dog ikke fastsat sådanne regler eller givet medicinalfirmaer tilladelse til at re-

klamere for lægemidler i fjernsynet, og bestemmelsen har dermed aldrig været anvendt.

Man kan naturligvis diskutere, om ikke den lave middellevetid, som rygning, alkohol og forkert kost har medført, i sig selv kunne betyde, at lægemidler, som anvendes ved rygeophør, alkoholafvænnning og til nedbringelse af overvægt, kunne komme ind under bestemmelsen i lægemiddellovens § 27 a, stk. 2.

Det er dog forslagsstillernes opfattelse, at en generel tilladelse til at reklamere for godkendte håndkøbspræparater til brug ved rygeophør og understøttelse af alkoholabstinens samt appetitnedsættende midler bedst sker gennem en tilføjelse til § 27 a, stk. 1. Dermed friholdes § 27 a, stk. 2, til de alvorlige tilfælde, som formentlig oprindeligt er tiltænkt med bestemmelsen.

Det er forslagsstillernes tanke med lovændringen, at Lægemedelstyrelsen fremover giver tilladelse til, at der kan reklameres for et lægemiddel i fjernsynet, såfremt lægemidlet af Lægemedelstyrelsen er godkendt til salg i håndkøb på apoteker, og at midlet har en dokumenteret effekt. Det er ikke tanken, at ansøgning fra en lægemiddelproducent om en sådan tilladelse skal være genstand for en omfattende procedure og bureaukrati, men at allerede eksisterende lægemidler umiddelbart eller meget hurtigt skal kunne opnå tilladelse.

Herudover kunne Lægemedelstyrelsen i forbindelse med godkendelse af kommende lægemidler på området tage stilling til, om lægemiddelproducenten

samtidig kan få tilladelse til reklamering af lægemiddel via fjernsynet. Tilladelserne må gerne udformes på en sådan måde, at tilladelsen trækkes tilbage, hvis Lægemedelstyrelsen har berettiget tvivl om et lægemiddels fortsatte effekt, eller hvis uhensigtsmæssige bivirkninger viser sig eller andet.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en gennemførelse af forslaget vil betyde, at medicinalfirmaer begynder at reklamere i fjernsynet for deres godkendte lægemidler til rygeafvænnning i første omgang. Reklame i fjernsynet vil medføre et større kendskab til de rygeafvænnende håndkøbspræparater og medføre en større efterspørgsel og et større forbrug af disse præparater med det resultat, at antallet er rygere forhåbentlig falder til gavn for folkesundheden.

For nærværende er det kun præparater mod rygning, der er godkendt af Lægemedelstyrelsen til håndkøb, og som dermed vil kunne blive omfattet af forslaget. Men det er dog forslagsstillernes opfattelse, at i det øjeblik det bliver tilladt at reklamere i fjernsynet, vil det tilskynde lægemiddelindustrien til at udvikle lægemidler til understøttelse af alkoholabstinens og appetitnedsættelse, der kan godkendes til håndkøbssalg, for dermed at få del i det stigende marked, som reklame i fjernsynet vil skabe.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en vedtagelse af nærværende forslag vil bidrage positivt til folkesundheden og på sigt forhøje middellevetiden i Danmark.

Skriftlig fremsættelse

Birthe Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler.

(Lovforslag nr. L 221).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.